

ДІЛО

ВХОДИТЬ ЩОДНЯ РАНО

РЕДАКЦІЯ
І АДМІНІСТРАЦІЯ:
Львів, Ринок ч. 10, II. пов.
Конто почт. шваб. 143.322
Адреса для телеграм:
«Літо», Львів.
Гол. Редактор приймає від
11—12 год. передплату і
Реклама не зберігається.

ПЕРЕДПЛАТА:
Місячно: в краю 450 зод.
За границею:
В Америці 1 долар, Франції,
Голландії, Бельгії 20 фр. фр.,
Італії 750 ал., Німеччині 750 ал.,
Швейцарії 3 шв. фр., Чехо-
словаччині 20 ч. к., Румунії 150
лей, Болгарії 750 зл., Австрії
750 зл. — Зміна зареси 1 зод.

Телеф. Редакції: 29-41.
Друкарні: 29-26.
—
В СПРАВІ ОГОЛОШЕНЬ
ЗВЕРТАТИСЯ ДО АДМІН.
СТРАШІЙ.
—
ЦІНА ОДНОГО ПРИМІРНИКА
20 сот.

Особливі відвідини.

Львів, 20, червня 1938.

Два моменти причинилися до зацікавлення заінтересування української проблемою: повстання — так сказати — української національно-визвольної оновленої в комуністичній партії України під назвою „Шумська“ і зміцнення української парламентської репрезентації в польському сеймі через поїзку у Варшаві представництва Галичини. Шумківська оновилась в комуністичній партії, хоч безоглядно торопилась московськонеонаціоналістичними чинниками, востанок підняла український національний рух на Рад. Україні. Вона зацікавила, що навіть в умовах комуністичної диктатури, коли „наші лише все мовчить“, коли му-сьє мовчати українські націоналістичні чинники, навіть в самому „святая святых“ російського комунізму налягається діячі, що підносять свій голос в обороні тогочасних прав України. Українська оновилась в КП(б)У звернула увагу на недостатність, черешняність та саботаж української та економічний низис України, її політичну підчиненість УСРР і її панування чужих чинників над Україною навіть в тому обмеженому обсязі, який має український уряд. Українська оновилась в КП(б)У влянула намагання двемампіпувативної влади Москви в культурній сфері, чого відлучом в розмові спілка Хмельового і „визвольної“

Виступи цієї опозиції в її важкій переході та жарній саниці Москви в її агента Кагановича в достаточній мірі дадуть, що Рад. Україна переходить глибокий фермент на національному підґрунті, що вона протестує проти подальшого українського національного почуття і проти вперення у його кімнати, що вона не хоче бути культурною філією ані економічною колонією Московщини, що під політичним оглядом вона змагає до рівноправного становища в Рад. Союзі.

Одначасно виступи підписаної української делегації в польському совімі мусіли звернути увагу світа на страшний положення семи мільйонного українського народу під Польщею. Поруч з тим у вранно-державній декларації Українського Союзового Клубу з 29. березня н. р. і в безлічотних промовах подільних українських послів, а особливо в промові голови Клубу д-ра Дм. Запашного 30. травня н. р. з'ясовано основні вимоги українського народу.

Зовсім природно, що повстання партій нашої дійсності під Польською мурелою закінчилися політичними чинниками Європи. Розмін того закінчався, ми розглянули ми у вчорашній передостанній. Його, що не являється мягкотелом, не зникає сентимент з причиною того закінчення, тільки два основні мотори життя народів: мир і війна. Визначено точкою закінчення для одних є справа закріплення миру в під частині європейського континенту, — визначено точкою закінчення для інших є починання підготовки до двох світів, до двох могутностей: Рад. Союзу і Вел. Британії.

На тому підставі випаляються різні комбінатії і простують ланки любовання. Проте у 1-го Дм. Леонідиного вся рідняська преса і всі рідняські політичні чинники (як свідчить про це демократичний журнал *Голос Радичівщини України* (Губер) *сходував*, а також пам'ятки на не-

Вечір у честь
М. КОЦЮБИНСЬКОГО

дня 23-го ц. н. у Салі „МУЗИЧНОГО ІНСТИТУТУ“

находом "Три письменники і журналісти" у Львові при співучасті оперної артистки п-ні ЗАВАДСЬКОЇ ДІВНИВИЧЕВОЇ, артистки О. КРИВИЦЬКОЇ, проф. О. МОСКВИЧЕВА, Я. КРУШЕЛЬНИЦЬКОГО і хору "СУРМА".

Візсти по 4, 3, 2 і 1 зол. у „Сохідьсьнім Базарі“. — Подробляні в афішат. 2493 і 2.

крутити на воєнний топ. Мовляв — західні українці проклямають війну проти СРСР для повалення рижського муру.

„В соймі — писала „Правда“ — із-но заговорили про перегляд границь між Польщею й СРСР“.

Еще — очевидно — „поворот до
настроїв 1920 р.“

«Твердження Лєвипського — залицувала „Прол. Правда“ — що українське питання є міжнародним питанням є першу чергу звернене проти силості СРСР».

Вже давно не бачили ми такого загрозовлення серед керівників СР СР і УСРР, як саме тепер. А одночасно — принамаємо до помітних, — не допускати ми, щоби більшовицькі ватажки були такими переконаними в заважних оборонних ризикахого трактату, а толовно охвської лінії.

Устужили журналісти навіть відвідати сір Рональда Ліндсея у Варшаві зв'язали між іншим з українською справою. Англійський посол у Берліні сір Рональд Лінсей, помічник заступника державного секретаря в міністерстві закордонних справ, перед обиттям нового становника віддан Варшаву і відбув конференцію з марш. Пілсудським. Як подає „Берлінер Таєгшфт“:

директومت конференції були го-
дливо для справи, а саме латвійська
українська. Як відомо, в литовській
справі Чехословаччина заявляла ставовини згі-
дле з Польщею, але женецьке рішення
не адолюголю Подаль, якз домага-
ється, щоб Ліга Наролів ште риз офі-
ційно отвердила привалявність
Вісала до Польщі. Українська спра-
ва мало була актуальна в останніх
часах. Одні ставали нею звадячи за-
лаі провідника українських національ-
них демократів Левицького і відповіди
польського посла Домбського, б. віи-
міністра для закорд. справ. Левицький
зазначав, що українська справа с не-
лише внутрішньо-політичнею пробле-
мою, але має міжнародний характер.
Домбський заявив, що можна говори-
ти про рівність української границі
Польщі. Та українська заява і польсь-
ка відповідь мають означувати, що від-
жила давня концепція Петлюри, щоб
Україну об'єднати давньою федераль-
ною системою з Польщею. Англія, як
піддержує добрі взаємини з право-
рісентами українцями, хоче і в ті
справах підтримати роль посередника".

Мнє в того погляду, що кореспондент берлінського органу пересадив сакраменти. Відвідини сір Німечки без сумніву є важливою подією, та й ще хочби тому, що Польща грає важливу роль в англійських протидіявських плянах і рахунках. Сучасна Польща є важким сектором англійської політики на сході Європи, сектором, якого ніху перерозуміти собі не можна. Кремльські володарі, ті господарюючі причиною відвідин Ліндсела у Варшаву була безсумнівною особа самого марш. Пілсудського і англійці в нолого-ляни, які ширити про його недугу. Божі всі англійські пляни є раніше англійці в особу марш. Пілсудського, як в Польщі півдні. Не випадково, що там між іншим була порушена і укралість

сприна, однак сумніваючись, чи при-
товою до цього була промова д-ра
Ім. Левашюкого і відповів Домбсь-
кого (до речі, зовсім неурядової особ-
и). Ця можливість виключаємо вна-
слідок того, що українське громадство
західно-українських земель не має
нічого спільного з якимисьбудь ін-
тервенційними планами. Це зазна-
чає також у своїй промові голова У-
країнського Союзу Клябу:

„Ми є таном найважливішими противниками всієї інтервенційної політики, яка малаб штучними засобами приєднати українську незалежність до Збруча. Інтервенційна політика все рідше сумні наслідки для обох сторін: обікуні і тіх, якими обікуні. Тому ми поборовамо кінський похід у 1920 р., тому ми заздалегідь твердили, що вітлого доброго з нешастого варшавського договору (а він 22 квітня 1920) не може вийти, бо парадокс є помічати комусь до віпаневаня незалежності при одночасному підправанні тієї незалежності гачевими кіншулами“.

Не публікації в авторитетних
ствердження повинно бути доста-
точним для оцінки українських пів-
нів. Підтримуємо в цілій основі та-
кесни про міжваровність україн-
ської проблеми, але одночасно в у-
сью рішучішого протиставляємося ін-
тервенційним планам. Український
наріз вмагає до того, щоб бути гос-
подарем на своїй землі і помішати
членом сімї різних народів,
але того свого вмагання не вважає
в інтервенційним планам. Без о-
гінку на те, звідки вони походили
би, Український наріз потребує до-
шої передиски, щоб після важких
потресів, війни, революції і голо-
ду вибрати сім і власним зусиллям
закріпити на собою патетичне йому
становище на своїй національній те-
риторії і поза нею.

В світі сказаного ясно, що тими «правозахисниками українців» не є західні українці й їх представники, тільки надзвичайні емігранти. А від їх політичних концепцій різко відмовоюється українське громадянство західно-українських земель. Особини підлізми у Варшаві не були різнинами для нас.

На економічні теми.

За поширення кооперативної освіти.

Кооперативна праця стве у нас мораль-
но-економічну, організаційну мораль: дисци-
пліну, мораль технічну. Дисципліна й
карність, поодинокі кооперативи у від-
ношенні до своїх членів, осередки у
торговельних й організаційних справах
мораль більше кримінальну. Та всеж така не
являючись не є мораллю остаточно, що робота
робиться майже виключно службовими й
урядовою кооперативних установ, а між
ними не всі є ідейними кооперативними
принципами. Між ними є ще й такі, я-
ким не лежить на серці тільки й виключно
добро кооперативу, а є навіть такі які
не мають належного вступу й уваги
про суть, про дію кооперативу, яким до-
дають у першу чергу не свій кваліфікацій-
ний, а матеріальний інтерес.

КОНЦЕРТ

Модеста Менцінського

відбудеться 21.05 1-2

в ЯВОРОВІ в неділю 24 ц. м. о г. 8 веч.

Але в тих кооперативних робітниках є обмаль, вони тепер не є гнізлом обслуговування кооперативів і кооперативних інститутів. Тепер уже відчувається сильна нестача кооперативних робітників-фахівців з різних ділянок: книговодства, організаторів, агрономів з господарською практикою, ветеринарів, молочноархівних і т. п., з найбільшою відчувається нестача провідників, пропагаторів кооперативного ідею. У нас майже нема кооперативних освітніх робітників. Маємо, правда, кілька фахівців-агрономів і деяких інших фахівців, але вони в більшості ще не знають в кооперативі.

Пі урядовці, службовці, фахівці, організатори, які тепер працюють в кооперації, є перепрошані, перетомлені. Організатори при Полізі. Сьогодні з такою білою астигають, при дуже інтенсивній праці, переорганізують кооперативну та переорганізують в них різні загальні збори, отже переорганізують необхідні кошти, але тільки технічною роботою. На пропаганду кооперативних ідей в широкому розмаху, на кооперативно-освітню роботу в кооперативах по селах і містах не мають в них ні часу ні сил.

У нас ілюзії відсутність просві-
джіння, кооперативних освітніх робіт-
ниці. От і від цього біда, бо без коопера-
тивного культурного давання народу
грозить нашій кооперативній справі, коли не
по гірше. У нас є ще й такі села, де не
можна навіть із собою знайти людини,
здатий на книговодства. При поширюванні
мережі різного типу кооперативів і різних
нових кооперативних установ, звідси не-
достаті ідейних, інтелектуальних праців-
ників, вони можуть виникнути наві в руки,
бо загаль села ще не в так освітлений
та просвічений, щоб дати собі ясно
справу з цією ідеєю кооперативів для на-
селення і для цілей нашої, він гордиться
на кооператив більш інстинктивно.

Хоч тепер уже зниклися по селах в природі інтелігентні, особливо мохляві солдати, які піднімали і починають уже розуміти іазию й задати кооперативі, нехай навіть краще, як інтелігентні з міста: або студенти чи гімназисти, — та їх не мало і їм треба ще такі піддержки, попомчи їм інтелігентні з міста. Інтелігентні все таки живуть в білому культурних центрів і має більше нагоди в можливості відати кооперативну книжкову в руки (при Понів). Союзом є вже досить тарих кооперативні бі-білотекки і навчити кооператива та шалі-лантася відати своїми відомостями в маро-дом із села.

[illegible]

3-4 години часу. У них видно задіянені кооперативні справи. Вони хотять все пізнати, арозуміти, вони хотять айсно чогось навчитись.

А прийди на кооперативні збори інтелігентів чи міщан у місті, то селяні виглядають пустою, так, що часто збори не можуть відбутись, бо не було б з ким вибрати надзвірної ради й управи. А як і залядеться повеликий гурток членів, так, що збори можуть відбутись — то починаються сварки, лайки, часто просто брудні, і то переважно на такі особисті антипатії. А вже нагірніше, просто, скандально виходять збори міських повітових кредитних інституцій, де членами є головним селяни. Ці сварки, лайки, особисті амбіції й інтереси міщан та інтелігентів, нераз брудні, це прання брудів перед селянами, це може їх оцінювати збудувати, демократизувати їх і повести відверто від інтелігентів та настрою до неї ворожо. Вони хотять від інтелігентів навчитись чогось доброго, розумного, а не того, як можна робити брудні інтереси.

І от тут власне виходить чудасія. Кооперативні, які заложені в місті інтелігенти або міщани під проводом інтелігентів, називаються одна за другою, не звичайно на те, що члени й управа є інтелігентами, освіченими людьми, свідомими патріотами, які мають можливість і обов'язок бодай згубиш ознайомитись з ідеями й завданнями кооперації. Іх кооперативні й кооперативна праця повинні бути зразком для села. І от диво! Показується, що на кооперативному полі серед інтелігентів, міщанства, ба навіть серед молоді, яка звичайно горить новітніми „догматичними“ ідеями і пристрастю до праці, — панує тама крімоща і невідомість без порівняння більше, як на селі. Ми можемо дочекатись такого скандалу, що як так далі піде, то за якийсь час будуть учини нас кооперативні селяни і будуть ставити нам за зразок свої малі сільські кооперативні, які повели і скромно, але всеж таки розвиваються.

Так далі бути не може. Інтелігенція не може забувати про те, що селяни є тими, які в корінні, які нуртують, гребе в землі, аде й з неї пожову не тільки для себе, але й для галузів, листків, тобто для корони дерева. Того короною дерева, галузям, листям, квіткам є робітники, міщанство, інтелігенція, що живить коштом села. Тому всі ті класи-члени обов'язані так само робити, як це роблять листки, що перетворюють сирій, мінеральний корм на мучку, цукор і білковину й велику частину його віддають назад галузям, квіткам і корінням на те, щоб вони могли росквітати, розвиватись, а коріння, щоб могло вгнітатись в землю так, аби ціле дерево могло устоятись проти всякої негоди і всяких бур. Уважаймо, що як не охоронимо пня й коріння перед галамашами, то вони його розгризуть, а корона дерева — міщани й інтелігенція, заляжуть, засохне і марне згниє.

Тому інтелігенція, яка є квітком народу і має ородити чудом, шакотати овочі — добробут і волю, такі необхідні для життя й розвитку — мусить звернутись лхцем до села і до робітництва, мусить залучитись до спільної праці з ними. А щоб це осилити, мусить інтелігенція враз із робітництвом пізнати село, його господарку й потреби, мусить пізнати і винести, чому кооперація є необхідно потрібна і які користи вона може принести для села й міста, для цілої нації.

Тому великі канчути до міста, а в першу чергу до інтелігентної молоді: „В на-род — на село! Освоюйте товариства-гуртки для кооперативної самосвідки, самостійні або при Повитових Сходах, гуртуйте коло себе робітництво, кооператорів і прихильників кооперації й учіться враз з ними і від них кооперативної грамоти, а яктак ходіть враз з ними на село до нас, селян, освоюйте для нас самосвідки кооперативні кружки, вказуйте нам крайній кооперативний шлях, яким ми зможемо відійти до кращого життя-буття, до новітньої в життя кооперативну засаду: „Домогачи іншим (селянам і робітникам), доможемо й собі!“

Михайло Ростислав.

Пам'ятайте, що всі збори на нурб-ни на майдані Івана Франка треба поз-лати до Центробанку, Львів, Ринка ч. 18. Слов. на щадничу книжечку ч. 7910.

3 парламентарної арени.

(Власні телефоновіраги з 19. черня 1928.)

ПЛЕНАРНЕ ЗАСІДАННЯ СОЙМУ.

Справа посольської незайманості.

(Ік) На початку північного засідання сойму складено айт регулярнісової комісії про внесок у справі припинення карно-судового поступовання відносно послам: Пюти (Виза), Сосіньського (ЗЛН), Дібуа (ППС), Лелавоха (Стр. Ха.) і В. Вігоса (Паст). Рішено припинити карно-судове поступовання проти всіх названих послам.

Справа станіславської гімназії.

Потім посол Єнджеєвич (І-ка) аргумен-тував відому резолюцію І-ки в справі станіславської гімназії, приняти більшостю в освітній комісії. Посолка Мілена Руд-ницька аргументувала внесок меншости. Внесок референта пос. Єнджеєвича стілі-зований занадто побіжно і допускає ріж-ну інтерпретацію. Ми могли би на такій внесок згодитись тоді, коли би уряд мав добру волю позагодити цілу справу в прихильному для молоді напрямі. Однак так не є і ціла низка фактів доказує, що міністр освіти цей доброї волі не має. На доказ посолка подає безуспішність усіх дотеперішніх заходів у тій справі. Пона-куючися на заяву представника мін-ства в освітній комісії про „домізування“ станіславських українців стверджує, що мін-ство освіти займатись не стільки ширенням освіти, скільки політикою і ло-мачим радів українського громадянства. Внесок пос. Єнджеєвича допускає інтер-претацію, що від молоді будуть жадати іспиту, при чому представник ліквіної називає, буцім-то вже грозив, що при іспі-ті здасятує молоді. Не вілню прино-рювати іспиту як карного середства. Для того назв внесок меншости жадав, що-би уряд уможливив учням зачинених клас дальшу освіту без страти шкільного року, шляхом прийняття їх назад без іспиту. В дальшому посолка мотивувала другу ча-

Найвідоміші Фудери, Маркзети, ба-зовинні виробні фантазійні Крепачен, легкі новинки, поручає в величезній виборі фірма

АНТОНІЯ УВЕРИ

Львів, вул. Галицька 10.
Ті самі новості у флізах: в Стрі, Дрогобичі, Тернополі і Тернолі.

стину внеску, який говорить про оминен-ня таких подій на будуче. Пізніше в дис-кусії забирали слово посля: Корнецький (ЗЛН), який вілню лепче про звязок принципиальної декларації Українського Клубу з подіями в станіславській гім-назії і який поручав тримати молоді, зда-дека від політики. Юсраву відповів, дав йому пос. Пайтравський (ППС) пригаду-ючи постійне управлінням політики сер-малою польської еліції. Україн-ський наріз має повне право користатись зі своєї мови і своєї культури. На жаль, за-кон про мову з 1926 р. не полагодили неї справи, а наляпили заовини та вправо-дні небажані терти на нац. грунті. Пос. Похмарський (І-ка) після високопарного вступу про співжиття обох народів і т. д. виступав в обороні внеску Єнджеєвича. Тех саме робить сам пос. Єнджеєвич. В голосуванні прийнято першу частину вне-ску комісії, а саме: „Сойм кличе уряд до найшвидшого покінчення справи подій в станіславській гімназії і видання розпо-рядження, яке на будуче має забезпечити того роду подіям“. Відхилено другу ча-стину резолюції: „Одночасно визнається уряд полагодило справу в тому напрямку, щоб шк. молоді не страждала ціл. року“. Зате 147 голосами проти 140 прийнято, як другий уступ резолюції, такий внесок пос. Лянгера і Рудницької: „Сойм кличе уряд, щоб учням пати аиних зачинених клас держ. української гімназії в Стані-славові уможливлено дальшу освіту без страти шк. року шляхом прийняття цієї мо-лоді без іспиту до повної гімназії“. По-біда цього внеску викликала на лівій сто-роні сойму та на польських лавках о-паски.

Справа політичної амнестії.

Принудлено до залу правничої комі-сії про посольські та урядові проекти в

справі амнестії. Справоздавець пос. Пу-жак подає історію цих анекдотів. Після пе-рекозаччя подробицю одну за одною ста-ттю законопроекту. Як один із мотивів по-дає факт, що польське тюремництво не може дати собі ради з величезним пе-релюдненням, яке ракує 30 тис. в'язнів. У справі амнестії, яка торкається очерку українсько-польської війни (стаття 3-5) признає, що, мовляв, кар за ці провини давно вже повідисиджувані, але осталися наслідки. (Які не наслідки, промовець не сказав.) Закон, мовляв, хоче покласти край цьому ясену, що в цій війні було для обох національностей дразняче. Ам-нестія, як відомо, обіймає лише рр. 1919 до 1920. Віцеміністр Цар захиляював урядовий проект амнестії, який, мовляв, має велику історичну вагу, бо виймається з життям підродженій польської держави, яка тепер закінчує організаційний період напруженої праці над устійненням своїх кордонів і над забезпеченням собі належ-ного становища на міжнародному фору-мі та безпеки аупотрі держави. Тому ві-цеміністр нисколяє великий жаль з при-воду легкодушного анекдотування Поль-ші за її буцім-то суворе відношення до політичних злочинців, бо в дійсності, мовляв, чинник гуманітаризму є суттєвим складником польського виміру справедливості. Пос. Маковський (І-ка, колишній міністр судівництва) антає в імені свого клубу з признанням ініціативу уряду в цій справі. (Забуває, що ініціатива вийшла звідкіль інде.) Пос. Єремич (біл.) доказує, що амнестія на ділі не буде відноситись до білоруського народу, тому, що є об-межена до початку 1920 р., коли тимчасом на білоруських теренах польський суд взагалі почали ділати шойно в 1921 році. Не торкається вона білорусів також то-му, що їх присуджено шопайменше на кілька або кількадесят літ тюрми. Коли царські суди присуджували зі 129 парагр. (наш 58) найвище до року тюрми, то польський суд з цієї причини присуджує шопайменше на два роки. Крім того не враховується якимим до присуду превен-ційного арешту. Для того промовець є за внеском пос. Загайкевича (Укр. Кл.) про поширення амнестії до дня 3. травня 1923 року. Згадуючи про процес Білоруської Громади, промовець називає цей процес „процесом шисельських жубрів проти білоруських селян“ і ставить внесок про поширення амнестії також на присудже-них у цьому процесі. Пос. Загайкевич: Бажаємо оперти амнестію на найширших основах відносно політ. провини. Якщо справді притокою амнестії мали бути взяті під увагу провини, докопані з іде-їних побудів, то так треба теж трактувати амнестію. Тому промовець жадав допов-жити речення амнестії на злочини до дня 3-го травня 1928 р. Внесок і широко аргументує пустити в непамять провини, які підпали під рівень пропаганди кому-ністичного устрою. Боротьбу з комуні-змом треба вести на ширій площині, ніж її ведеться. Промовець наводить цілу низку примірів з історії політ. процесів. Про-мовець звертає увагу на 9-ту статтю, яка говорить про шпигунство „або інші ді-лашки, що підпадають карі“. Ця широка стилізація може стати притокою до квазі-фіксування всяких політ. провин на рівні зі шпигунством. Промовець покликається на амнестію, яку австрійський цісарський уряд видав 1859 року, після італійських воєн, де поширено амнестію на всі політ. провини. Вкінці зголошує до амнестії но-ву статтю, яка виключає злід неї з-ї ви-борчі заовинявання не лише з виборів до законодавчих установ, але також до са-моуправних. Пос. Перацький (ЗЛН) не вірить, мовляв, у „поправу кресови: мен-шостей“, як і в те, щоб комунізм став менш небезпечним. Тому є проти всяко-го поширювання амнестії, згоджуючися лише голосувати за проєкт комісії (себ-то уряду). Це становище єдиного клубу найкраще характеризує практичну вар-тість урядового амнестійного законопро-екту. Пос. Ваца. Бігнер (ХД) теж саме славить лібералізм і благородність поль-ського судівництва. За це пос. Гартгас (янд) доказує, що справді п. Маковський виголосив дуже гарну промову, що кле-мо, мовляв, до діла з актом глибокого морального значіння, але пригнаувачис мотивів пропонованої амнестії, бачимо, що пос. Маковський говорить радше про цю амнестію, яка повинна би бути, ніж про ту, яку маємо перед собою.

Жадайте
французьких
ПАПЕРЦІВ
ДО КУРЕННЯ.

JOB

19-30

Після того говорили ще послан Галіцкі (білор.), Цюлкоє (ППС) і Пужак як ре-ферент. При голосуванні відхилено бу-валою всі поправки, себ-то прийнято ам-нестійний закон у тексті пропонуваної комісією, себто в урядовому проєкті. М. і 133 голосами проти 123 (10 голів рі-шучий) відхилено поправку пос. Єремича про поширення амнестії на провизачів у процесі „Білоруської Громади“. Дога-ду на відхилення всіх поправок прово-нованих Українським Клубом, Україн-ський Клуб стримувався від голосування на амнестійний закон, виключає з за-ложень, що амнестія, ухвалена у тому анілі приносить лише мінімальні, як по-взагалі які приносять, користи україн-ському народові. Амнестійний закон при-ято в другому і швидко потім у третьо-му читанні.

РЕЗОЛЮЦІЯ ДО БЮДЖЕТУ.

Після півгодинної перерви голосуван-ня над резолюціями, зголошеними до бюдже-ту. Таких резолюцій зголошено вказ 165. Голосування над резолюціями ма-бувалося в перегонному темпі, при чому очевидно, дуже часто випадково біль-шістю прийнято постанови назло, важ-ности. Уряд потерпіл у цьому голосуван-ні цілий ряд поразок. М. і прийнято резо-люцію, яка кличе уряд до ліквідації по-нанської і поморської газети. Далі резо-люція, що кличе уряд залати звіт сойму з переступлення минулорічного бюджету мін-ства військових справ. Прийнято резо-люцію ППС, звернену проти голосного обіймика п. Бартеля як міністра освіти про примус релігійних практик у шко-лах. Також про ліквідацію телефонних мірників, які мають уже свою історію з політич-ної мін-ства почт і телеграфів. Україн-ський Клуб, не відлучивши у милозичні подробиці, зголосив був дві резолюції зорядної ваги, а саме: „Сойм кличе уряд, щоб у своїх статистичних публікаціях щодо чинників переведення закону про зем. реформу в теперішньому і будучому подавав до публ. відома віроісповіданні і національності усіх тих, які досі кори-стали і на будуче користатимуться із ко-лізійної і суспільної парвельності на осно-ві закону про зем. реформу. (Відомо бюджету мін-ства зем. реформи). Очеви-но, що проти тої резолюції голосували всі лілі партії, Стр. Ха, Визавоєвич, ППС на рівні з Пастом і ендецією. Зате друга резолюція: „Сойм кличе уряд предло-жити закон, що наказує додатковий ре-чущий для зголошення претензій осіб, управлених до ільвадських рент“ — не-реїшов невеликою більшістю.

ДАЛЬША ДОЛЯ СОЙМУ.

(Ік) Невідаємо, чи нинішнє засідан-ня сойму не було останнім неї сесії. Марш-лок, зачиняючи засідання, заявив, що про найближче засідання повідомить по-сала письменно. Якщо завтра справді се-нат ухвалить бюджет у незміненому тек-сті, то імовірно сесія сойму буде розпо-рядком президента в найближчих 2-3 днях зачинена. В тому разі сойм зборя-с: би аж в осени, конституційно до і-жовня на аинчавну осібно бюджетову сесію.

ІНТЕРПЕЛЯЦІЯ ТА ВНЕСКИ УКРАЇН-СЬКОГО КЛУБУ.

(Ік) Український Клуб зголосив зо-годин сім інтерпелляцій, м. і. у справі за-міштраційних цар на парохів за ведення метрич і видавання посвідок українсь-кою мовою та в справі арешту малолітніх уч-нів шисельської гімназії. Зголошено два внески, м. і. у справі події з українсько-білоруською чи то литовською мовою називають. Цей внесок є фактично анек-дом на зміну обов'язуючого досі т. за кресового шк. закону з липня 1927 р. Ця суті внесок, до якого долучено істотну виготовлений законопроект „Зриває з у-тракціоном, допускаючи заховання од-постатних над. шкля у громадах із повоз-50 проц. даного нац. шисельства. Крім то-го зголошено внесок про освітній кар-

А. ПЯСЦЬКІ С. А. ФАБРИКА ЧОКОЛЯД

ВЛАСНІ СКЛАДИ: Краків, Головний Ринок, Ліній А-Б і Ц-Д.
Варшава, Краківське передмістя ч. 7.

порука безконкурентно, у великій виборі роду чокколад сметанкової, молочної, десертної і до варення як такої чокколади, кармеліки і цукри. — На літньому рекламному, але якості знаменитих виробів, зроблених з гарантією чистих сировин, хочемо здобувати познання найширших кіруга, одночасно числячи найпристосованішим. Замовлення прийме Народна Торговля у Львові.

21-2

громадянина і надалого, б. директора гімназії пок. Гр. Циганського, перевели у часинки білку хіміка незабутних хвилях і серед прочого та тогочасних приталих собі поодому тарпу подію в дні молодості. Зі шкільних промов злиха скота, бальоріот і важа до громадянської праці і то — що найшкідливіше — о уст тих, які, як здавалося в гімназії, виступали з думкою шкільного і вічного бачили не бачили. Це вплив отруєння, директорів-педагогів та патріотів-професорів козницької української гімназії в Перемишлі. Зі сльозами в очах попрамалися зі собою учасники білку в постизмово: за 5 літ віхт тиса знова разом до Перемишля.

Зі спортивного життя.

Ситківської змагання.

В дні 7—11. червня п. р. відбулися на токах Сокола-Батка ситківської змагання. Виступили із Львівський Клуб Ситківський для своїх членів з головною метою поразити класифікацію гравців. Змагання принесли ту користь, що стигли бачити нових, досі незнайомих сил і виявили безсумнішний поступ в порівнянні з минулорічною грою. Найближчим змаганням клубу уважав агітувати всіх без винятку українських ситківців, поділяти їх справедливо на класи і всіх агітувати до змагань.

В поод. грі мушчин (оголошенося 21) до найкращих належав двобій між Палієвичем В. і Процишиним, між репрезентативом „старої війни“ і поданим новим. Процишин, вірний в свої швидкі ноги і в увазі на минулорічну перемогу, а шиз змаганням, маючи за собою дві виграші першу в Т. Франком (6:4 і 6:3) і в Т.Витівським, майже повний був перемогою. Але Палієвч мав за собою дуже добрий змагаль і не мовив заважати, а в грі виявив несподівану швидкість і витривалість. Темно гри було весь час острого і вкляді до кінця повільний. Мач бігав часто 12 і більше разів від одного противника до другого. У великій прикладі отагула Палієву його гостра і швидка серця. Процишин і досі не опанував серця. Прайш мав добрі, бігав ще швидше, але того до виграшу за мало. Палієвч майже не допускав Процишина до очки, до він був дуже добачений. Висхід 6:7, 6:2.

Не менше цікавою була гра В. Рожанського в Феламом, яка повилася побідою першого 7:5, 8:6. У цій грі стрілилися майже рівні противники і тільки вразі точніше виконання іраделого зеремому В. Рожанському. Фелам заповидався на повільного гравця, який тільки буде систематично зупинити. В. Рожанський мав перевагу та певну серву, що в до того досить острого, до того грає спокійно і зродувано.

Найкращу серву показав мистець Яр. Рожанський. Він без труду побив Стасіна, відгав Гогольського і в дох сетах відіграв свого зайвничого противника Ю. Стасіновського, що не мав тренінгу (6:3, 6:4). У фіналі побив як ліній В. Рожанського 6:3 і 6:4. Яр. Рожанський всі роки ударів описує якнайкраще, при очки не має йому рівних і впаде тудом. Зовсім заслужено від 1927 року він мистець української енциклопедії.

До двобою мушчин (оголошенося 8 пар) ставило 8 пар. Кузнецю і Мелашини відігав у дох сетах проти пар В. Рожанський-Процишин. Дуже оманята була боротьба між парами Палієвч-Фелам і Я. Рожанський-Т. Франко. Вуздиків сетами Рожанського при очки позави противники змаку системою гри „дво-боєм“ в втрапи другого в терги сета. В третім сеті Рожанський пішов на голочку лівою і преривавши драматично і сльозами перекинув перемогу на сторону своєї пари: 6:2, 7:9, 6:4.

Фінал двобою Я. Рожанський-Т. Франко проти В. Рожанського-Процишина привів досить легку перемогу першій парі 6:2 і 8:6 наслідком очевидної недоскопости Процишина, що при подоланні дуже часто маршував обома м'язами (двобоєм) і при відіграванні здалека мав пета. В. Рожанський мав добру серву, але то до впадала аналітич слабкий під брата. Система гри була майже виключно півліва.

В мішкній грі парам (оголошенося 6 пар) найкращим паром були Д. Біленька-Яр. Рожанський. Висхід мож- ма було згорі перебіжати і тому ця гра була менше цікава. Процишин-Дарія

Федаківна проти Т. Франко-Рожанський 6:3, 6:3; Гали Шенарович-Б. Федак наблиз парю Дарія Федак-Процишин 6:3, 6:4, але в самі підігнали парі Біленька-Яр. Рожанський наслідком знаменитого техніки партнера (7:5, 6:3).

Жіночі сингли (оголошенося 6 пар) в дипломатичних вислідах виявили повну недостачу фазового тренінгу у палих лави. Девки в них в товариській грі, в будень, грають добре, а на змаганнях або дістають трему або не цпають над собою і грають на пілу кляну нижче, аутують фатально і відпадають, як п. Біленька проти Дарія Федаківної 1:6 і 0:6, Памі Шенаровичева заслужено здобуває мистецтво. Серву гостро я уважно, відбивав пильно, не падаю низкими, але дилекими ударами. До очки в паві пікто не підбігав і дивним дивом в нізого з них зроджалої майкам хитрості не випло. П.па Федаківна мав дуже грабозну серву, грає спокійно, але фанічно домо за слаба і в міноті слабо рухається. Біленька грає дуже односторонньо, хоч має пераза удари чисто мужеські щодо сил і гостроти.

На загал змагання удалася поже і тепер вже на токах „Дністра“ доміжувати класифікація іноземних членів Л. К. С., щоб на крамні ситківські змагання, які мають відбуватися в дні 6—8. липня в Коломиї, дилекські ситківські тіло за-презентувалися.

Ще одно бачання до Л. К. С.: вже павішла пора, щоб Л. К. С. старався про свої власні токи та їх відповідно улавно. Ф.

Нові книжки й видання.

КНИЖКИ.

О. Попович: Граматичні вправи для вищих класів несперодих шкіл, пилити клас середніх і фазових шкіл тай до самонавчання. Львів 1928. Нах. „Рідної Школи“, ст. 26.

В. Герасимович: Мамона, паса на 5 дй.

І. Федорак: Депутати до Відня, комедія на 1 дію.

Е. Гудий: Більше засоромився, як налюбився, комедія на 2 ді.

І. Мартишків: Пам'ятні могили, драм. спіл на 1 дію.

* * * Чар однострою, комедія на 3 ді. Тернопіль. Подільська театр. бібліотека.

Д-р К. Трильовський: Боротьба італійців за свободу та соборність. Коложа „Окс“ ст. 66.

Mich. Bilewsky: Na posterunku Wilno-akim. Wilno. W-wo „Głosu Litwy“. 4 том.

ЖУРНАЛИ.

Життя і революція, кв. VI. червень. Зміст: Я. Савченко: Романши. М. Імченко: Береннені вітри. М. Базил: Мовою друзів. Д. Борзак: Записки. Ю. Шпоа: Про себе. М. Вороний: Земля. Ю. Шовкониш: Палас спочинку. Б. Тенета: Уривок. С. Голованський: Лірика. П. Істрати: Стеномія булки. Я. Савченко: На сировому матеріалі. С. Шупан: Українська марксистська критика. М. Зерон: „Соняшна машина“ як літературний твір. В. Галінський: Гіаг Миталішченко. І. Лавина: Серед журмалів. С. Роздехин: Сучасна польська поезія. Е. Холостенко: Образотворче мистецтво за 10 років. Е. Черняк: Кіно в нас і за кордоном. Е. Кузьмина: Два юністи.

ПОСМЕРТНІ ЗГАДКИ.

Д-р Василь Смолин.

Український громадянин в Кракові відправився для 13. п. м. на останню дорогу широго патріота д-ра В. Смолина. Втрача отес тим прирхша, що смерть постигла Покийного майже нагло, не в повні силі; нестало людини, котра могла відіграти в нашому майбутньому найкращу ролю. Д-р Смолин уродився в р. 1862 в селянській сім'ї золочівського повіту. Науки гімназійні відбував у Львові, а студії університетські в Кракові, записаний враз на фізико-математичний, а відтак на медичний факультет. Одержавши лікарський диплом, влітав до Відня, де під промовом найкращий фазовий сил працював по тамошніх дилікат. Описав вступив до австрійського війська, дослужившись в мову в кінем війни позисного степеня полкового лікаря. З розпадом Австрії вернувся Покийний до Кракова, посягаючи самостійний лікарський практиці і небажком здобув собі тут прихизання у всіх сторін. При тім був активний участь у громадській му житті в Кракові, будучи о-

світником кружка „Рідної Школи“ і членом усіх українських установ. Радо помагав усім морально й матеріально, особливо біднішим студентам. Інтересувався живо мистецтвом, мріючи навіть про артистичну кар'єру для своєї доньки. Помер після дводневої недуги на серце. Численна участь українських громадян Кракова була проявом глибокого жалю і пошани для цієї високодейної людини. Над спільною могилкою промовляв голова „Прогресиві“ п. Цибик, пратаючи Покийного теплим словом іменем усіх мислених напих установ. Земля Йому пером!

Мирон Киманович.

Для 16. червня п. р. помер у Раві Рукський адвокат, судовий радник Мирон Киманович, переживши 58 літ. Земля Йому пером!

ОПОВІСТКИ.

Українська гімназія „Рідної Школи“ в Дрогобичі. Вступні іспити до класів від II.—VII. включно відбудуться 25. і 26. червня, вст. іспит до I. класу 28. і 29. червня. Інформації і зголошення кожного дня передпоудном в секретаріаті гімназії. — Управа. 2364 5—6

Вписи до I. і III. класів української гімназії в Долині прийме Управа Рідної Школи в канцелярії гімназії модня від год. 10—12. Вступні іспити до I. класу відбудуться для 25. VI. п. р. 2485 1—3

Прийняття гімназії Р. Ш. в Яворові повідомляє, що вступні іспити до кл. II.—VII. будуть від 20—23. до I. кл. 28 і 29 червня. Удержання в бурсі ч. I. на рік 1928/29 стоїть міс. 30 ал., а в бурсі ч. II. 35 ал. — Управа. 1—1

Реколекції. Замкнені реколекції для священників жінок і дочок, відбудуться в дні 2-го до 6-го липня 1928 р., в монастирі С. С. Василіанок в Станіславові вул. Петра Скарги. Початок в понеділок для 2-го дня о год. 6-й вечером. Кошти удержання 16 зол. Зі собою взяти хліба, подушку, простирало і рушник. До участі запрошено рівнож світське інтелігентне жіноцтво. Зголошення враз з гримми надіслати як найшкороше; останній речиння зголошення до дня 23. червня, на адресу Ст. Фіголева вул. Голузовського ч. 54. — Кошкет священників жінок. 2484 1—1

Поділка. Вн. Архитектор Ім. Олександрові Пажанському у Львові вул. Політиська ч. 22. складаємо отсми прикладну поділку за безкорисно виготовлені плани шкільного будинку Т-ва „Рідної Школи“ в Усть-Епископській. — Головна Управа „Рідної Школи“. 2490 1—1

„Життя і Право“. З початком місяця липня п. р. виходить перше число правничого часопису: „Життя і Право“, (Вісник теорії і практики), що буде містити статті з усіх ділянок правознавства. Випаде: Союз Українських Адвокатів у Львові. Редагує Колога: д-р Кость Левинський, д-р Володимир Старосільський, д-р Марія Гашкевич, д-р Олександр Нахрат і д-р Роман Домбчевський. Часопис буде виходити раз на три місяці. Передплата: чвертьрічно 3 зол., піврічно 6 зол., щорічно 12 зол. Передплата належить пересилати до Центрбюро у Львові, Ринок ч. 10, I. п., на вказку Союзу Українських Адвокатів. — Адреса редакції й адміністрації: „Життя і Право“, Львів, Ринок ч. 43, I. поверх.

Вписи до всіх класів 7. класової все-народної дівочої школи ім. Шевченка у Львові (вул. Мохнатого ч. 13) починаються для 20. червня п. р. Відбуваються до дня від 8—1 години рано і від 3—5-й пополудні в канцелярії школи. Нові учениці можуть предлозити метрику уродження, останні шкільні свідоцтва і посвідку шкільного впису. З огляду на те, що паралельний клас а сім років не творить, радимо зголошувати дитину зачасу а в впису, бо вихід жоме не буде зміст. Наша школа — одна з українських більшаєкласова дівоча школа У. П. Т. на вулиці Стрийській, Галицьку, Личаківську і Середмістя, тому обов'язком кожного свідоцтва Українця, обох матері Українки є: тільки до неї вписати свою дитину.

Віаї, а пильні учениці можуть бути звільнені від шкільної оплати частинною або в зовсім. — Від Управи Школи. 2488 1—4

ДРІБНІ ОГолошення

ДІВАНІ, ФІРАНКИ, портієри, гарнітури, вази власної виробі по фабричних цінах. Вази, плама Марійська 2. I. поверх. 2385 10-10

ПОШУКУЄТЬСЯ інструктор з мисльовою конвертацією, що провадив би також кооперативу і психологію хор. 2476 2—2

КОНОІ! Ад. пави, не знаю де жив. — Ст. 2483 2—1

ГОДИННИКИ тільки найкращі! Брин препіаї! продає за готівку на рати від десятих літ з найліпшою сторию звісна фірма Іван Зельтенрайх. Львів, пл. Марійська ч. 5. 2471

ВІСЛЯКИ годинниківсько-обчислювальні роботи виконують найкращі майстри Леонідовські-Родзяковські. Львів (Готель Жорни) вул. Александрівська ч. 2. 2481 1—4

СЛУЖАЧОГО до обслуговування гостей, що вміє фротерувати відлоги, у віці 20—35 літ, прийме „Народна Гостиниця“ у Львові вул. Копишова ч. 1. Зголошуватися лично можуть тільки стави записки у Львові в канцелярії Дирекції від години 5—8 вечером. 2492 2—2

НОТИ учнівні шкільні купув. Мамона пот вул. Романовича 11. 2494 1—1

РАДІО-апарат 3-ланий з підом і стаціонарною підставою Цибіловський, ул. Личаківська 127. Оглядати між 4—8 вечер. 2489 1—1

ПРИЙМУ на стапцію учеників або учениць. Хата ясна і зорова, згра добрий, вдова по священнику Р. Левинська, вул. Кентшинського ч. 25 (протаженья вул. Шептицького) 2491 1—1

НЕГАЙНО потрібна інтелігентна жінка, яка зайнялася би писемною хатним господарством і 5-тигодинно. — Зголошення з увагою до Адміністрації „Діла“ від С. В. 1—2

ОГОЛОШЕННЯ.

За оголошення Редакція не відповідає.

Спеціаліст пауд лерінів, сера і модика

д-р Фелікс Ган
Львів, Городецька 48.

2393 Перевіщення Рентгеном. 14—3

Заступництво
ПЕТРО МІКОЛАШ І СНА
Прогресія, Львів, Пасаж Мікоша.

ПРОДАЖ НА ДОГІДНІ СПЛАТИ!

МАШИНИ ДО ШИТТЯ
ГРАМОФОНИ
РОВЕРИ
МОЛОЧНІ КРУЖІЛВКИ
ІХ СКЛАДОВІ ЧАСТИ

ПРИБОРИ ДО КРАВЕЦТВА
І РУЧНИХ РОБІТ
ВЛАСНИЙ ВАРСТАТ НАПРАВ
Александр Малімон
2469 Львів, вул. Валова 11 а. 2—2

ПЕРШМУТТЕРА УЛЬТРАМАРИН
с безладно найліпшою і найкращішою фарбою до біллі, вапна і малярських ін-лей. Відзначена на вистах в Брюсселі, Медіолані і Паризі золотими медалями. 1323 Скризь до набути. 23—2

Присилайте передплату!